

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: V. K.
státní příslušnost Ukrajina
zastoupen Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem
sídlem nám. 28. října 1898/9, 602 00 Brno

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2023, č. j. MV-104774-4/SO-2023, o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou doručenou krajskému soudu dne 30. 8. 2023 žalobce napadá rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2023, jímž žalovaná zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra,

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

odboru azylové a migrační politiky (dále pro zjednodušení jen „ministerstvo“) ze dne 22. 3. 2023 Ministerstvo zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) pro nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců (*požadavek odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání*).

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

2. Dne 14. 10. 2022 ministerstvo obdrželo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty u zaměstnavatele EVD SPOLEK CZ s.r.o. na pracovní pozici „tesař“. K žádosti žalobce doložil pracovní smlouvu sjednanou dne 25. 10. 2021 s platností na dobu určitou (do 24. 10. 2023) a smlouvu o ubytování ze dne 12. 9. 2022.
3. Ministerstvo založilo do spisu Potvrzení o podání žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území České republiky („zaměstnanecká karta“). V potvrzení figuruje zaměstnavatel EVD SPOLEK CZ s.r.o., pracovní pozice tesař, požadované vzdělání – střední odborné (vyučen).
4. Dne 3. 11. 2022 vyzvalo ministerstvo žalobce ve smyslu § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, k odstranění vad žádosti. Požadovalo po žalobci doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání. K odstranění mu stanovilo lhůtu.
5. Dne 22. 12. 2022 zmocněnkyně žalobce předložila ministerstvu litinu označenou jako „diplom“. Z ní se podává, že žalobce se „od září 2004 do 30. března 2005 učil profesi stolař v učebním – kurzovém kombinátu zaměstnanosti a zvýšení kvalifikace“. Žalobce dle diplomu absolvoval „úplný kurz teoretického a provozního učení a složil kvalifikační zkoušky“.
6. Dne 8. 3. 2023 se zmocněnkyně žalobce seznámila se spisovým materiálem a k podkladům pro vydání rozhodnutí předložila opravenou pracovní smlouvu, ve které byl pracovní poměr s žalobcem na pracovní pozici tesař sjednán na dobu neurčitou.
7. Ministerstvo rozhodnutím ze dne 22. 3. 2023 žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty zamítlo z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. c) téhož zákona. Žalobce neprokázal, že disponuje vzděláním na úrovni střední odborné školy (vyučen), které je požadováno zaměstnavatelem. Doložený diplom prokazuje pouze absolvování kurzu v délce 9 měsíců (*správně 7 měsíců – poznámka soudu*).
8. Rozhodnutí ministerstva napadl právní zástupce žalobce blanketním odvoláním, které následně doplnil. Je přesvědčen, že doložil doklad o svém vzdělání, přičemž je zřejmé, že se jedná o zvýšení kvalifikace, tedy další rozšíření již absolvovaného vzdělání. Dále namítl, že pokud mělo ministerstvo za to, že vady nejsou odstraněny, mělo opětovně vyzvat žalobce k doložení celkového vzdělání.
9. Žalovaný odvolání žalobce napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí ministerstva. Uzavřel, že důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení

doby platnosti zaměstnanecké karty je skutečnost, že nepředložil doklad prokazující potřebné vzdělání pro výkon dané pracovní pozice: vzdělání střední odborné (vyučení).

III. Obsah žaloby

10. Včasnou žalobou žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
11. Žalobce doložil k žádosti diplom, z něhož je zřejmé, že od září roku 2004 do března 2005 absolvoval kurz na zvýšení kvalifikace v oboru stolař. Má za to, že jím doloženým doklad prokazuje dosažení požadovaného odborného vzdělání.
12. S ohledem na to, že zákon č. 326/1999 Sb. nestanoví zvláštní požadavky na podobu či náležitosti dokladu o dosaženém vzdělání, nebylo vyloučené, aby žalobce doložil absolvování požadovaného středního odborného vzdělání dokladem o absolvování vzdělání na něj navazujícího. Už z názvu vzdělávací instituce bylo zřejmé, že se jednalo o zvýšení kvalifikace, tedy další rozšíření k již absolvovanému vzdělání.
13. Žalobce se domnívá, že i v případě, že by nebylo možné vyhodnotit doklad doložený žalobcem jako doklad prokazující získání požadovaného vzdělání pro potřeby jeho pracovního místa, mělo jej ministerstvo opětovně vyzvat k odstranění vad žádosti.
14. Žalobce se též domnívá, že výzvu ministerstvo koncipovalo velmi obecně: nespecifikuje, jakým způsobem má žalobce požadované doložit, vyjma citace zákonných ustanovení.
15. Žalobce upozorňuje, že ačkoli byl žalobce v řízení zastoupen, jeho zástupcem nebyl až do vydání prvostupňového rozhodnutí advokát, nýbrž zástupkyně zaměstnavatele žalobce, tedy nikoli právní profesionál zabývající se běžně pobytovou agendou cizinců. Výzva k odstranění vad žádosti k tomu měla přihlídnout. Žalobce se pokusil o odstranění vad žádosti a ministerstvu doložil doklad o absolvování kurzu na zvýšení kvalifikace. To svědčí o tom, že v řízení nebyl nijak pasivní. Ministerstvo mělo výzvu ještě zopakovat.

IV. Stanovisko žalované

16. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
17. Žalovaná zdůrazňuje, že žalobce měl předložit doklad potvrzující dosažení středního odborného vzdělání (vyučení). V reakci na výzvu však předložil doklad o absolvování kurzu na zvýšení kvalifikace v oboru stolař. Žalobce sám v odvolání uvedl, že se v případě předloženého dokladu jednalo toliko o doklad prokazující zvýšení jeho kvalifikace. O jakou kvalifikaci (která má být zvýšena) se jedná, žalobce dále neuvedl. To nebylo zjevné ani z předloženého dokladu.
18. Žalobce byl ve výzvě k odstranění vad ze dne 3. 11. 2022 dostatečně a srozumitelně poučen o tom, že musí předložit doklad prokazující střední odborné vzdělání (vyučení).

Správní orgán prvního stupně v dané věci dostal své poučovací povinnosti a nebyl povinen žalobce opakovaně k předložení požadovaného dokladu vyzývat.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. V napadeném rozhodnutí krajský soud nezjistil takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (srovnej § 76 odst. 2 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
20. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
21. V nynější věci je stěžejní posoudit, zda žalobce v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty doložil, zda splňuje požadavek odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání. Je přesvědčen, že uvedený prokázal diplomem o zvýšení své kvalifikace, který ministerstvu dodal v reakci na výzvu k odstranění vad žádosti. Tu má též za nedodatečnou. Domnívá se rovněž, že v případě, že by tento diplom byl nedostatečný, mělo ministerstvo svou výzvu zopakovat.
22. Podle § 42g odst. 2 písm. c) bod 1. zákona o pobytu cizinců: *„Žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněně podat cizinec, pokud má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky.“*
23. Ze správního spisu je zjevné, že žalobce požádal o prodloužení zaměstnanecké karty k výkonu pracovní pozice tesař. Dle požadavku zaměstnavatele je k výkonu této pracovní pozice u příslušného volného pracovního místa vyžadováno vzdělání na úrovni střední odborné školy (vyučení).
24. V žádosti o zaměstnaneckou kartu ze dne 14. 10. 2022 žalobce tvrdí, že je vyučen v oboru tesař (srov. strana 2 formuláře). K žádosti nicméně nedokládá nic, co by potvrzovalo, že dosáhl dem či požadované vzdělání na danou pozici. Ministerstvo proto žalobce dne 3. 11. 2022 vyzvalo k odstranění vad žádosti, konkrétně k prezentaci dokladu prokazujícího odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání.
25. Krajský soud předně odmítá tvrzení žalobce o nejasnostech oné výzvy.
26. Na straně druhé výzvy ze dne 3. 11. 2022 ministerstvo zcela konkrétně uvedlo, že k žádosti žalobce nedoložil doklad prokazující odbornou způsobilost. Žalobce ministerstvo jednoznačně upozornilo na to, že hodlá být zaměstnán na pracovním místě, u něhož zaměstnavatel vyžaduje, aby jeho budoucí zaměstnanec měl střední odborné vzdělání (byl vyučen). Žalobci tak nezavádějícím způsobem sdělilo, že jeho žádost má vadu, která

spočívá v tom, že ke své žádosti žalobce nedoložil doklad o dosažení tvrzeného požadovaného vzdělání. Žalobce dále poučilo o tom, že onu vadu je potřeba odstranit předložením dokladu o tom, že má zaměstnavatelem požadované vzdělání. K tomu mu stanovilo přiměřenou lhůtu. Tu následně k žádosti žalobce i prodloužilo.

27. Žalobce k výzvě doložil „diplom“ vydaný Ministerstvem školství Ukrajiny: Učební – kurzový kombinát zvýšení kvalifikace“, z něhož se podává, že se žalobce od září 2004 do 30. března 2005 učil profesi stolař v učebním – kurzovém kombinátu zaměstnanosti a zvýšení kvalifikace.
28. Krajský soud je stejně jako oba správní orgány toho názoru, že diplom předložený žalobcem neprokazuje, že by žalobce dosáhl vzdělání na úrovni střední odborné školy (vyučení). Plyne z něj jen to, že žalobce absolvoval sedmiměsíční kurz na zvýšení kvalifikace na profesi stolař.
29. To ostatně potvrzuje i žalobce, pokud v odvolání sám uvádí, že se jednalo o „navazující studium na vzdělávání v základní škole“. Dodává ještě, že se jednalo se o zvýšení kvalifikace, tj. rozšíření k již absolvovanému vzdělání. K dnešnímu dni nicméně žalobce neuvedl, jaké „již absolvované“ odborné vzdělání (krom vzdělání základního) měl uvedený kurz rozšiřovat. Žalobce nespecifikoval, jaké vzdělání krom vzdělání základního získal a předloženým diplomem si měl „rozšířit“. Uvedené není zjiřitelné ani z doloženého diplomu. Základní vzdělání přitom ze samotné své povahy nelze považovat za vzdělání odborné. Krajský soud zde důrazně připomíná, že na žádanou pozici zaměstnavatel vyžadoval dosažení středního odborného vzdělání (vyučení).
30. Lze přisvědčit žalobci v tom, že zákon nestanoví zvláštní požadavky na podobu či náležitosti dokladu o dosaženém vzdělání a že nebylo vyloučené, aby žalobce doložil absolvování požadovaného středního odborného vzdělání dokladem o absolvování vzdělání na něj navazujícího. Z tvrzení žalobce (či listin jím doložených) ve správním řízení ovšem neplyne, že by žalobce dosáhl jakéhokoli středoškolského vzdělání (které by si následně rozšířil). Ze správního spisu plyne pouze to, že dosáhl vzdělání základního, které si pak oním „diplomem“ v 21 letech rozšířil.
31. V tomto kontextu krajský soud připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci, resp. části, činí (srov. např. rozsudek nejvyššího správního ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či jeho rozsudky ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).
32. V projednávané věci soud přezkoumává rozhodnutí vydané správními orgány v řízení zahájeném na žádost žalobce. V tomto typu řízení leží břemeno tvrzení i důkazní primárně na žadateli, nikoli na správním orgánu (k tomu ustáleně namátkou rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36, ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 As 330/2016-192, ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, či ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Azs 234/2017-28).

33. Bylo tedy bezpochyby na žalobci, aby již k žádosti doložil doklad o tom, že dosáhl středoškolského odborného vzdělání (vyučení) v oboru tesař. V nynější věci žalobce dokládá pouze to, že absolvoval sedmiměsíční kurz v oboru stolař. Požadovaný doklad žalobce nedodal ani na jednoznačně formulovanou výzvu správního orgánu prvního stupně. Své břemeno tvrzení a důkazní neunesl. Správní orgán prvního stupně postupoval správně, pokud již žalobce opětovně nevyzýval. Již v první výzvě byl žalobce poučen dostatečně. Správní orgán v ní srozumitelně, očividně a nikterak zavádějícím způsobem uvedl, co má žalobce předložit. Krajský soud nemůže přisvědčit názoru žalobce o povinnosti správního orgánu žalobce vyzývat opětovně. Takový postup se nynější věci nenabízel, neměl oporu ve správním spise ani zákoně. Další výzva byla zcela nadbytečná.
34. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani tom, že žalobce v odvolání uvádí, že poté, co vychodil základní školu, následně v jednadvaceti letech absolvoval sedmiměsíční kurz v oboru stolař, jímž si měl rozšířit blíže nespecifikované již dosažené vzdělání.
35. Ani tímto žalobce neprokazuje, že by dosáhl středoškolského odborného vzdělání (vyučení) v oboru tesař.
36. Neunesení břemene důkazního se žalobce pokouší v žalobce již jen marně omluvit tím, že nebyl v řízení před správním orgánem prvního stupně zastoupen „právním profesionálem zabývajícím se běžně pobytovou agendou cizinců“. Otázka zastoupení není v projednávané věci nijak relevantní. Výzvu k odstranění vad žádosti správní orgán prvního stupně, jak již bylo opakovaně zmíněno shora, formuloval srozumitelně a konkrétně. I právnímu laikovi muselo být více než jasné, co po něm správní orgán požaduje a co má doložit. Zákon ostatně advokátní přímus v řízení o prodloužení zaměstnanecké karty nepředpokládá.
37. Krajský soud přitom nepřehlédl, že již v odvolacím řízení byl žalobce zastoupen advokátem. Stejně tak je zastoupen advokátem i v tomto soudním řízení. K dnešnímu dni přesto doklad o tom, že by dosáhl vzdělání na úrovni střední odborné školy (vyučení) v oboru tesař, resp. doklad o jiném než základním vzdělání, které má doložený „diplom“ rozšiřovat, nedoložil.
38. Závěr žalované o tom, že žalobce nedoložil požadavek odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání, proto v souzené věci ob stojí.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zákonné; žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
40. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalované podle obsahu spisu nad rámec její běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. dubna 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně